

Besluit

Onwennig vouw ik een wereld open
die vertrouwd is en van mij
ik vul de stroom met woorden

zij die lezen wat van mij is kijk ik aan
ik lees de taal van ogen ik lees bewogen
een lach een knipoog of een masker

voor elke zoeker ben ik een zwerver
die onderweg altijd even met je stilstaat

Zonder oever heeft het water een zee van tijd